

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista!

📖 Ž 105,1n + uvítání: společně naplňovat poslání ohlašovat Boží mocné činy a oslavovat Boha za jeho slitování a milost

🎵 442

Modleme se: Náš Pane, jak bys mohl spolu s námi milovat i ty, kdo učinili tolik zlého? Jak by ses mohl slitovat i nad našimi nepřáteli? Jak by tvá spása mohla platit i pro jinak věřící, anebo snad dokonce pro nevěřící? Nedokážeme si to představit. Dej nám, prosíme, víc představitivosti!

Neboť je možné ptát se i jinak: Jak by tvá láska mohla patřit i mě, když jsi mi byl tolikrát lhostejný, když i já sám jsem jednal zle? Jak by ses mohl slitovat i nade mnou, když zůstávám tolika lidem nepřítelem? Jak by tvá spása měla patřit mě, když má víra je často malá, slabá, nicotná a zmítaná pochybnostmi? Mohl bych si snad já zasloužit tvé dobrodiní? Dej nám, prosíme, poznat svou svrchovanou milost neohraničenou a nespoutanou naší představitivostí, nezávislou na našich výkonech.

Dej nám ve svém Duchu plnější poznání milosti v Ježíši Kristu pro nás vydobyté, uč nás, jak tě za tvé přebohaté slitování bez ustání chválit: Sláva Otci ... Amen

🎵 631

promluva – vyslání do NŠ

📖 Ř 11,30-36

🎵 105,1-4.10 (první čtyři a poslední sloku)

„Bůh chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.“ (1Tm 2,4)
Kéž se i mezi námi prohlubuje poznání Boží pravdy a milosti, kéž roste naše důvěra ve slitování dané nám v Ježíši Kristu, našem Pánu!

📖 Ex 33,17b-23

„Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“ Co v nás tato věta, sestry a bratři, probouzí za pocity? Co nám říká? Jak jí

rozumíme? Vnímáme jí spíš jako hrozbu nebo jako zaslíbení?

Ta Boží věta by mohla znamenat, a asi nejspíš znamená: „Je to čistě moje věc, pouze moje pravomoc udělovat milost a prokazovat slitování. Nikdo mi do toho nebude mluvit.“ Ale co dál z toho plyne? Co dál z toho můžeme vyvodit? Například to, že jsme vydáni zcela napospas Boží svévůli, kterou nijak neovlivníme, ať budeme dělat, co budeme dělat? Anebo že to má Bůh dobře srovnané a předem dané, avšak my to při sebelepší snaze nepoznáme a nepochopíme? To by klidně ta věta mohla znamenat.

Ale ona může mít význam ještě jiný, mnohem příznivější a pro nás povzbudivější. „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“ To také může znamenat, že Boží milost a slitování dalece přesahují naše lidské představy. Může tím být vyjádřeno, že se Bůh ve své dobrotě sklání a svou láskou obdarovává i tehdy, když my to nedokážeme pochopit, nepasuje nám to k dotyčnému člověku, k jeho životu, k jeho chování, k jeho situaci. Boží milost a slitování platí i těm, do kterých my bychom to nikdy neřekli. A naštěstí my nejsme těmi, kdo by Bohu určovali hranice jeho působení, kdo by mu měli diktovat, co má a co nemá, s kým se smí a s kým se nesmí zaobírat. Je to plně v Božích rukou, on je naprostý suverén, jemuž my nemůžeme odporovat v jeho díle milosti a slitování. Není to na nás a na našich rozhodnutích: „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“ Bohudíky!

Asi již tušíte, že jako správnou vidím tuto druhou možnost, podle které Boží milost a slitování jsou neskonale větší, než my sami čekáme. Usuzuji tak a jsem o tom přesvědčen na základě svědectví Písma svatého, které nám představuje Boha slitovného a milostivého, Boha, jenž posílá do světa svého Syna, aby nás zachránil a přivedl na správnou cestu, Boha, jenž svou mocí působí proti mnoha ničivým silám, za které často my sami neseme plnou zodpovědnost, a který tak neustále podporuje existenci života na této naší planetě.

O tom, že tu větu: „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji,“ máme vnímat kladně, pozitivně, nadějně a v její plné otevřenosti, o tom nás přesvědčuje i příběh, ve kterém zaznívá.

Mojžíš rozmlouvá s Hospodinem poté, co Izraelci propadli

modlářství, učinili si sochu zlatého býka, zapomněli na Hospodina, který není vidět, rychle porušili smlouvu s Bohem. A Mojžíš se za Izraelce přimlouvá, aby je Bůh nezavrhl, aby jim dal ještě šanci, aby se slitoval a udělil jim milost. A co byste řekli, že se stane? Hospodin se slitoval nad svým neposlušným lidem, omilostnil hříšníky. Tenkrát pod horou Sinají, jako již i mnohokrát před tím a jako nesčetněkrát potom.

A Mojžíš při tom svém smlouvání ve prospěch lidu navrhuje takovou pojistku. Totiž kdyby Boží sláva byla v tomto světě ještě patrnější, kdyby Boží tvář byla viditelná, kdyby bylo úplně všem jasné a zřetelné, jaké jsou Boží plány a co Bůh vyžaduje, abychom to nemuseli pořád hledat, doptávat se na to, pak by k takovým politování hodným událostem jako s tím zlatým býčkem už nedocházelo.

Jenomže tohle Bůh odmítá: „Ne, nebudete znát nic dopředu, nebudete mít v ruce cestovní mapu, nebudete moci rozhodovat. Vaším úkolem je hledat, ptát se, ohlížet se dozadu, kde to mé jednání budete rozpoznávat. Ve svých vlastních životech i v dějinách světa.“ A díky tomu si Bůh zachovává i svobodu a otevřenost v tom, nad kým se smiluje a nad kým se slituje. Nebudeme to nikdy vědět dopředu, ale o to větší můžeme mít naději. Nejen pro sebe, ale především pro druhé. I pro ty, do kterých bychom to my sami neřekli, kterým bychom my sami šanci nedali. Bůh jí dává. Opakovaně. Izraelcům pod vedením Mojžíšovým, nám, lidem kolem nás i celému světu.

Tak jako Mojžíš neměl možnost vidět dopředu do Božích plánů s lidem Izraele, nevidíme do nich ani my. Ač bychom rádi, ač občas někdo tvrdí, že tyto informace má. A tak nemáme ani možnost vyhlašovat dopředu, komu Bůh udělí milost a nad kým se smiluje. Což vůbec není vyjádření zoufalství. Ale naopak, jde o projev veliké naděje, ke které máme zvát, jde o vyhlášení Boží otevřené milosti a slitování, k nimž máme druhé přivádět a volat je k tomu, aby na tomto Božím základě nově postavili svůj život. „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“ Počítejme s tím a podle toho jednejme. My sami. I s druhými. Amen

Náš Bože, ve svém Synu Ježíši Kristu ses ukázal jako milostivý a slitovný. Prosíme, prokazuj své slitování i kolem nás. Přimlouváme se za tvé milostivé jednání v těchto našich dnech.

Prosíme za ty, kdo se v těchto mrazivých dnech nemají kde ohřát. Myslíme na bezdomovce, na uprchlíky přebývající ve stanových táborech.

Prosíme za nemocné, kteří vyhlížejí slitování uprostřed svých bolestí a strachu z budoucnosti. Myslíme na ty, kterým slabost těla neumožňuje být zde s námi, na ty, kdo již nemají naději na uzdravení.

Ty jsi Bůh plný milosti a slitování. Prosíme: Smiluj se.

Prosíme za tvé stvoření, které je bezmocné proti lidské zvěli a drancování. Myslíme na živočišné druhy, kterým ničíme jejich přirozené životní prostředí a odsuzujeme je k vyhynutí. Je ve tvé moci nás zastavit, dokud je čas.

Prosíme za mocné tohoto světa, aby měli slitování s lidmi trpícími válkami, útlakem a nesvobodou, vykořisťováním, neschopností jejich vlastních vlád. Je ve tvé moci prosazovat změny.

Ty jsi Bůh plný milosti a slitování. Prosíme: Smiluj se.

Prosíme za tvou církev, za věřící křesťany. Uchovávej jejich jména v knize života, přiváděj nás blíž k sobě navzájem a buduj a posiluj naši jednotu.

Prosíme za naše děti, za mládež a za nově pokřtěné, aby si našli cestu k víře, k důvěrnému vztahu k tobě.

Ty jsi Bůh plný milosti a slitování. Prosíme: Smiluj se.

Ve jménu Ježíšově k tobě společně voláme: Otče náš ... Amen

♪ 544

ohlášky

📖 Žd 4,16

📖 Nu 6,24-26

♪ 649